

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Tomáše Herce a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **EXICOM spol. s r. o.**, se sídlem Masarykova 118, Modřice, zastoupená JUDr. Zdeňkou Jedličkovou, advokátkou se sídlem Bašty 413/2, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, za účasti osob zúčastněných na řízení: I) EG.D, a.s., se sídlem Lidická 1873/36, Brno, a II) D. B., o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2023, č. j. JMK 143569/2023, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 9. 2024, č. j. 62 A 102/2023-73, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice (dále jen „stavební úřad“) ze dne 6. 3. 2023, č. j. SLP-OV/14189-23/PUJ, o obnově řízení o žádosti stěžovatelky o dodatečné povolení stavby „*Oplocení p. č. 1741, k. ú. Modřice*“ na pozemcích parc. č. 1741/1 a parc. č. 2102/3 v katastrálním území Modřice (dále jen „stavba“). Stavební úřad původně stavbu dodatečně povolil rozhodnutím ze dne 28. 7. 2020, č. j. OV-ČJ/174505-17/PUJ, které nabylo právní moci dne 1. 12. 2020.

[2] Důvodem obnovy řízení je změna souhlasného závazného stanoviska vodoprávního úřadu na stanovisko nesouhlasné. Podle měnicího závazného stanoviska ze dne 9. 2. 2021 se část stavby nachází v aktivní zóně záplavového území vodního toku Svratky, kde se podle § 67 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, nesmí kromě stanovených výjimek umísťovat, povolovat ani provádět stavby.

[3] Stěžovatelka v žalobě namítala, že pro obnovu řízení nebyly splněny zákonné předpoklady. Neexistuje totiž dříve neznámá skutečnost odůvodňující jiné řešení již vyřešené otázky ve smyslu § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a nové (nesouhlasné) závazné stanovisko nemělo být vůbec vydáno a je nicotné. Podle názoru

stěžovatelky se správní orgány nedostatečně zabývaly existencí veřejného zájmu na vedení obnoveného řízení a neposoudily nepoměr mezi ním a jejími právy nabytými v dobré víře. Krajský soud ale těmto námitkám nepřisvědčil.

II. Návrh na přiznání odkladného účinku a vyjádření k němu

[4] Proti napadenému rozsudku podala stěžovatelka kasační stížnost, s níž spojila návrh na přiznání odkladného účinku. Uvedla v něm, že po pravomocném rozsudku krajského soudu by byl stavební úřad povinen postupovat v obnoveném řízení bez průtahů. Proto reálně hrozí, že budou provedeny procesní či faktické kroky, které nenávratně zasáhnou do jejích práv a postavení. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti umožní takovýmto krokům a negativním následkům předejít a zachovat *status quo* do doby rozhodnutí o ní. Neodkladným postupem v obnoveném řízení bude docházet ke vzniku nedůvodných nákladů na straně stěžovatelky, státu i účastníků řízení. Postup stavebního úřadu může stěžovatelce způsobit nenahraditelnou újmu.

[5] Přiznáním odkladného účinku podle stěžovatelky nemůže být ani nepřiměřeným způsobem zasaženo do nabytých práv třetích osob. Stavba je již roky umístěna a o obnově řízení bylo rozhodnuto z důvodu jejího údajného rozporu s veřejnoprávní regulací záplavového území, nikoli pro zásah do práv jiného účastníka či osoby. Odkladný účinek může poskytnout čas a prostor pro řádné přezkoumání napadeného rozsudku, aniž by v mezidobí byly učiněny nevratné kroky ve správním řízení. Přiznáním odkladného účinku rovněž nebude ohrožen žádný veřejný zájem.

[6] Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) zaslal návrh stěžovatelky na přiznání odkladného účinku žalovanému a osobám zúčastněným na řízení. Nikdo z nich se k návrhu nevyjádřil.

III. Posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku

[7] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není důvodný.

[8] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *„kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně“*. Soud podle § 73 odst. 2 s. ř. s. na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přiznává žalobě odkladný účinek, jsou-li splněny tři podmínky: (1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, jehož se návrh týká, musí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Odkladný účinek má proto charakter výjimky z pravidla, že žaloba či kasační stížnost odkladný účinek nemají, a proto by měl být přiznáván pouze v případech, které takový postup specifickou povahou

pokračování

odůvodňují. Je-li přiznání odkladného účinku výjimkou, znamená to (mimo jiné), že újma, která hrozí žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, tj. taková, která opravňuje, aby v konkrétním případě pravidlo, že žaloba (resp. kasační stížnost) odkladný účinek mít nemá, nebylo výjimečně uplatněno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 25).

[10] Nejvyšší správní soud neshledal, že by stěžovatelkou uváděné skutečnosti představovaly újmu, které má být zabráněno přiznáním odkladného účinku. Stěžovatelka pouze vyjadřuje obavy z nového řízení před stavebním úřadem, když poukazuje na procesní či faktické kroky stavebního úřadu, které mají nenávratně zasáhnout do jejích práv a postavení a obává se vzniku nedůvodných nákladů. Neuvádí žádné konkrétní okolnosti, z nichž lze dovodit, že nepřiznáním odkladného účinku jí vznikne újma. V obecné rovině sice nelze vyloučit, že i povinnost nahradit náklady řízení ve správním řízení může výjimečně odůvodňovat přiznání odkladného účinku s ohledem na poměry konkrétního účastníka řízení, v případě stěžovatelky však pro takový závěr nic nesvědčí (srov. usnesení NSS ze dne 18. 10. 2023, č. j. 2 As 306/2023-23, bod 7).

[11] Nejsou dány ani jiné okolnosti, které by svědčily o tom, že situace stěžovatelky patří právě mezi ty ojedinělé případy, pro něž je institut odkladného účinku kasační stížnosti vyhrazen. Z obsahu napadeného rozsudku a žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného vyplývá, že stavební úřad bude v obnoveném řízení opětovně posuzovat její žádost o dodatečné povolení stavby. V řízení před stavebním úřadem může stěžovatelka uplatňovat své námitky a proti rozhodnutí ve věci opětovně brojit odvoláním, případně též správní žalobou.

[12] Pro úplnost lze dodat, že v kontextu řízení o dodatečném povolení stavby se již Nejvyšší správní soud vyslovil, že ani rozhodnutí krajského soudu o zrušení rozhodnutí o dodatečném povolení stavby neznamená bez dalšího existenci bezprostředně hrozící újmy (nebezpečí odstranění dotčené stavby). Ta totiž může vzniknout až neodkladným výkonem rozhodnutí o jejím odstranění (srov. usnesení NSS ze dne 25. 6. 2020, č. j. 7 As 5/2020-33, bod 9, nebo ze dne 23. 8. 2021, č. j. 2 As 213/2021-29, body 8 až 10).

[13] Vzhledem k absenci újmy hrozící při nepřiznání odkladného účinku stěžovatelce není dán prostor pro její poměřování s újmou, která by v případě přiznání odkladného účinku hrozila jiným osobám, ani pro posuzování případné kolize s veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud proto návrhu stěžovatelky nevyhověl a kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal. Z rozhodnutí o přiznání či nepřiznání odkladného účinku nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. listopadu 2024

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu